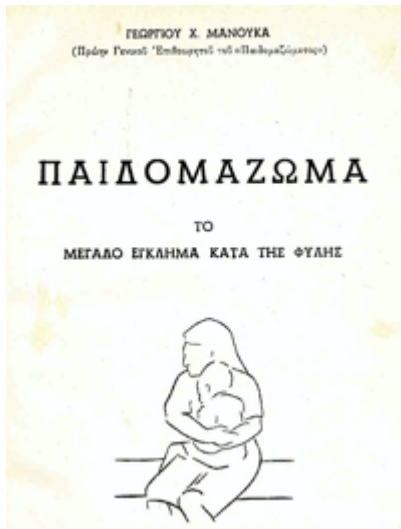

Το παιδομάζωμα (Γεώργιος Μανούκας)

Στην περιοχή Καστοριάς, όχι μακριά απ' τα αλβανικά σύνορα, είναι, αν ενθυμούμαι καλά, ο Μεσόβραχος, ένα μικρό χωριουδάκι... Μια βραδιά, κοιμήθηκα στον «ξενώνα» του χωριού. Από συνήθεια, άνοιξα κουβέντα και με τη γρηά σπιτονοικοκοιρά.

- Πώς είσθε, πού είναι ο γέροντάς σου, τα παιδιά σου κ.τ.λ.;

Μια κι αποκτήσαμε φιλία, άρχισε κάπως να μου παραλέει τα μυστικά του σπιτιού της... Έτσι τούτο, έτσι εκείνο.

- Έχω και ένα παιδί, μου λέει, νεαρό, αλλά το κακόχρονο, εδώ και καιρό έφυγε, το 'σκασε! Πήγε στην Καστοριά! Το γρουσουζικό, δεν υπελόγισε μάνα και πατέρα. Μας ντρόπιασε. Και σαν να το κυνήγαγε κάποιος, έφυγε! Να, όλα τα παιδάκια φεύγουν με το καλό για την Αλβανία!

Πήρα έπειτα τον λόγο κι εγώ:

- Κρίμα, της λέγω, που δεν είναι εδώ! Ευκαιρία ήταν, θα το έστελνα για τις Λ. Δημοκρατίες και θα τον έβαζα επικεφαλή!

Και συμπλήρωσε η γυναίκα:

- Ας προκόψουν τα άλλα παιδάκια, που διώξατε για τις Λ. Δημοκρατίες και ας πάει χαμένο το δικό μου...

Το πρωί, την ευχαρίστησα διά την φιλοξενία και έφυγα.

Μετά από αρκετόν καιρό έμαθα το εξής καταπληκτικό: Η γρηά αυτή, επειδή δεν ήθελε να της πάρουμε το παιδί και να το «τακτοποιήσουμε» εμείς στην Αλβανία, το είχε κρύψει! Και πού το είχε κρυμμένο; Θεέ μου! Μέσα στον σταύλο! Ακριβώς εκεί που έδεσα το ζώο! Είχε κάμει μεγάλο λάκκο μέσα στη γη και είχε χωμένο το παιδί κάτω απ' το παχνί του ζώου. Το «καταφύγιο» είχε μια μικρή τρύπα απ' την οποία έπαιρνε αέρα το παιδί και απ' εκεί το τροφοδοτούσε όταν έδινε τροφή στα ζώα! Έτσι, δεν φανταζόνταν κανείς, ότι ημπορούσε να είχε άνθρωπο κρυμμένο κάτω από τα κόπρανα των ζώων και δεν ημπορούσε να υποψιασθεί κανείς τις κινήσεις της.

Τί την ανάγκασε τη γρηά αυτή, καπετάν Μάρκο και Ζαχαριάδη, να κρύψη κατά τον τρόπο αυτόν το παιδί της;

(Απόσπασμα από το βιβλίο)

Ο γράφων, είχε το θλιβερόν προνόμιον να ζήσει το δράμα του παιδομαζώματος, αφού έλαβε μέρος «εν τω μέτρω των δυνάμεών» του σ' αυτό! Προπαντός έζησε τούτο, όταν ετέθηκε επικεφαλής του στο Παραπέτασμα ως υπεύθυνος οργανωτής του.

Λίγες γραμμές διά την «σταδιοδρομίαν» μου.

Το 1941 με την υποδούλωσιν της πατρίδος μας στον Χιτλεροφασισμό, ηκολούθησα με πατριωτικήν συνείδησι και με αγαθή πάντοτε πρόθεσι, όπως έκαμον οι πιο πολλοί Έλληνες -έναν δρόμο που, όπως ενόμιζα, θα μας οδηγούσε στην απελευθέρωσι της πατρίδος και θα μας επανέφερε την προτέρα γαλήνη.

Δυστυχώς, ο μανδύας τον όποιον προσωπικώς εφόρεσα ήταν ερυθρός. Και κάτω από αυτόν, όπως ήταν επόμενον, άρχιζα να οραματίζομαι μίαν Ελλάδα όχι «που ανθεί φαιδρά η πορτοκαλέα και θάλλει η ελαία», άλλα κάποιαν άλλη «χωρίς βασιλείς και άρχοντες, ή άρχοντες και δούλους· χωρίς καταπιεζομένους, εκμεταλλευτάς και εκμεταλλευόμενους». Γενικά μια κοινωνίαν, αν όχι κοινωνίαν αγγέλων, τουλάχιστον κοινωνίαν αγίων. Και διά τα ιδανικά αυτά εργάσθηκα με αρκετόν ζήλον, θυσιάσας πολυμελή οικογένειαν, προσωπικά συμφέροντα κ.λπ.

Τα τραγικά γεγονότα του Δεκεμβρίου του 1944 και τα μεσολαβήσαντα γεγονότα μέχρι του 1947, μολονότι μού έβαλαν πολλά ερωτηματικά, δεν τους έδωσα καμμία απάντησι, διότι δεν μ' άφησε ο «επαναστατικός παλμός». Το 1947 με άρπαξε το ΚΚΕ, με «ενηγκαλίσθη» και με περιέβαλε με αρκετές «τιμές»! (Συντάκτην κομμουνιστικής εφημερίδος, οργανωτήν της «Λαϊκής Παιδείας» διά την Ελλάδα, γενικόν επιθεωρητήν της «Λ. Παιδείας» στη Δυτ. Μακεδονία και Ήπειρον!). Θα ήταν παράλειψις να ισχυρισθώ, ότι δεν ειργάσθη φιλότιμα.

Τον Μάρτιον του 1948, το άδειασμα των χωριών της Δυτ. Μακεδονίας, απ τα γεγονότα του παιδομαζώματος, μου αφήρεσε προσωρινά την «λεοντή» των αξιωμάτων, διότι εξέλειπαν οι «πελάται» (παιδιά), πλην όμως με ετεποθέτησε σε θέσι όπου εδοκίμασα το δράμα του παιδομαζώματος. Εκεί, στον διαχωρισμό γονέων και παιδιών, εδοκίμασα τις περισσότερες συγκινήσεις, ακούοντας τας γοεράς κραυγάς μανάδων, που απ' τις αγκάλες τούς άρπαζαν τα παιδιά στα σύνορα και τα έστελναν στο Παραπέτασμα!

Σε συνέχεια, μου επεφύλαξε το ΚΚΕ μεγαλύτεραν «τιμήν». Με διώρισε «Γενικόν επιθεωρητήν του παιδομαζώματος» και κλήθηκα να «παράσχω τας υπηρεσίας μου» περιδεύσας αρκετές φορές τις χώρες του Παραπετάσματος...

(Απόσπασμα από την σημείωση του συγγραφέα)